

Anh ấy còn vạch ra một chiến dịch quảng cáo mới mà anh ấy đang nghiên cứu. Khi tôi chuẩn bị về, anh ấy nói: “Tôi thực sự trân trọng và mong chờ một cơ hội có thể trình bày vài ý tưởng của mình với ai đó. Công ty đang hoạt động tốt, nhưng tôi tin chúng ta có thể làm được tốt hơn nữa”.

Đương nhiên, tôi đã tiến cử người thứ ba với vị chủ tịch bạn tôi. Sự tiến cử của tôi cũng hoàn toàn trùng khớp với ý kiến của vị chủ tịch công ty. Hãy tin tưởng vào sự mở rộng, phát triển, năng suất cao hơn, những sản phẩm mới, những quy trình mới, những trường học tốt hơn, tin tưởng vào sự thịnh vượng, giàu có hơn.

Hãy tin tưởng và hướng đến sự tiến bộ, và bạn sẽ trở thành nhà lãnh đạo.

Khi còn nhỏ, tôi đã có cơ hội nhìn thấy điểm khác biệt trong suy nghĩ của hai nhà lãnh đạo đã dẫn đến sự khác biệt trong cách làm việc của nhân viên cấp dưới thế nào.

Hồi tiểu học, tôi học tại một trường làng: một giáo viên và 40 học sinh cùng ngồi trong một căn phòng nhỏ. Giáo viên luôn là đối tượng để trêu chọc của tụi học trò. Bọn trẻ luôn tìm đủ mọi cách để không phải học, mà đầu tiên là những học sinh lớp lớn.

Một năm nọ, tình hình trở nên khá lộn xộn. Ngày nào cũng xảy ra hàng tá những trò tinh quái của lũ học trò, những “trận chiến” đạn giấy và máy bay giấy. Rồi cả những vụ lớn hơn như chặn không cho cô giáo vào trường hơn nửa ngày, hay thậm chí nhốt cô giáo trong lớp hàng giờ liền. Có hôm các cậu học trò ở các lớp trên còn mang cả chó vào lớp học.